Lietas Nr. C40112011
Lietas arhīva Nr. CA-0202-13/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2013.gada 21.novembrī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesas sēdes priekšsēdētāja A.KLAIŠE

un tiesneses B.ĶEIRE un L.KRAULE

ar sekretāri L.GLAZŪNU

piedaloties prasītājai /pers. C/ un atbildētājas pārstāvei zvērinātai advokātei /pers. E/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /persona A/ prasībā pret DzĪKS /Nosaukums/ par pienākuma uzlikšanu veikt apsaimniekošanas un pakalpojumu maksas pārrēķinu un DzĪKS /Nosaukums/ pretprasībā par parāda piedziņu.

Tiesas sēdē tiesas kolēģija

konstatēja

2011.gada 1.augustā /persona A/ (turpmāk - prasītāja) cēlusi prasību Ventspils tiesā pret DzĪKS /Nosaukums/ (turpmāk - atbildētāja) par pienākuma uzlikšanu veikt apsaimniekošanas maksas un komunālo maksājumu pārrēķinu par laiku no 1997.gada 1.oktobra līdz 2011.gada 31.augustam.

Prasība pamatota uz Civillikuma 993., 994., 1656., 1657., 1716., 1838., 1842.pantu un 2168.panta 3.punktu, likuma ,,Par dzīvojamo telpu īri" 8., 11., 13.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 9., 10., 13., 15., 16. - 21.pantu un ,,Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma" 6.pantu.

2012.gada 12.aprīlī prasītāja iesniegusi prasības pieteikuma grozījumus, ko papildus pamatojusi uz Civillikuma 1., 866., 1653., 1654., 1657., 1717.pantu, 2343. un 2344.pantu (1.sējums lietas 246. – 247.lapa).

2012.gada 7.septembrī prasītāja iesniegusi prasības pieteikuma grozījumus, lūdzot uzlikt par pienākumu DzĪKS „BĀKA- NK" veikt pārrēķinu par aprēķināto apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu apmēru dzīvoklim /adrese/ un samaksāto maksājumu apmēru, veicot labojumus DzĪKS „BĀKA- NK" grāmatvedības datos uz 2012.gada 31.jūliju, konstatējot pārmaksu Ls 1002,56 (4.sējums lietas 35.lapa).

2012.gada 3.aprīlī DzĪKS /Nosaukums/ cēlusi maza apmēra prasību pret /persona A/ par parāda Ls 806,99 piedziņu no 2005.gada 1.maija līdz 2012.gada 28.martam, atzīstot DzĪKS /Nosaukums/ tiesības par laiku līdz tiesas sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas (3.sējums lietas 5. - 9.lapa).

Ar Ventspils tiesas 2012.gada 5.jūnija lēmumu abas civillietas apvienotas vienā tiesvedībā, atzīstot DzĪKS /Nosaukums/ iesniegto prasību par pretprasību, /persona A/ par prasītāju, bet DzĪKS /Nosaukums/ par atbildētāju (3.sējums lietas 200.lapa).

2012.gada 9.augustā un 2013.gada 1.februārī iesniegtajos pretprasības grozījumos atbildētāja lūdz piedzīt parādu par laiku no 2005.gada 1.maija līdz 2013.gada 28.janvārim Ls 1443,05, kas sastāv no pamatparāda Ls 1138,47 un kavējuma naudas Ls 304,58, atzīstot DzĪKS /Nosaukums/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās parāda summas (4.sējums lietas 2., 44.lapa).

Pretprasība pamatota uz Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1., 2., 8.punktu, 14.panta pirmo daļu, likuma ,,Par dzīvokļa īpašumu" 8., 12., 15.pantu, Civillikuma 1759.panta pirmo daļu, 1765., 1779., 1716, 1717., 1720., 1651., 1652.pantu.

Ar Ventspils tiesas 2013.gada 11.aprīļa spriedumu prasība noraidīta pilnībā, bet pretprasība apmierināta daļēji un no /persona A/ par labu DzĪKS /Nosaukums/ piedzīts pamatparāds par laiku no 2005.gada 1.maija līdz 2013.gada 28.janvārim Ls 1111,68 un tiesāšanās izdevumi Ls 249,89, atzīstot DzĪKS /Nosaukums/ saņemt no /persona A/ likumiskos 6% gadā no nesamaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei. Pārējā daļā pretprasība noraidīta. No /persona A/ valsts labā piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 2,76.

Tiesa spriedumā norādījusi, ka starp pusēm nav strīds, ka prasītājai pieder dzīvokļa īpašums Nr.17, /adrese/, kā arī par to, ka atbildētāja faktiski apsaimnieko šo māju, bet starp pusēm nav noslēgts apsaimniekošanas līgums. Ar Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedumu civillietā Nr.C40115510 apstiprinātas atbildētājas tiesības pārvaldīt un apsaimniekot prasītājas māju. Spriedums stājies likumīgā spēkā. Tiesa atsaucoties uz Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu atzinusi par nepamatotu prasītājas argumentu par to, ka atbildētājai nav tiesību apsaimniekot prasītājas māju un viņa var darboties tikai uz neuzdotas lietvedības pamatiem, saņemot par to atlīdzību, jo Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedumā minētais jautājums jau ir izlemts, līdz ar ko nav lietderīgi to vērtēt atkārtoti.

Tiesa pārliecinājusies par aprēķinā norādīto summu atbilstību noslēgtajiem līgumiem, noteiktajiem tarifiem un pieņemtajiem lēmumiem, un atzinusi aprēķinu par pamatotu un pierādītu. Savukārt, prasītājas argumentus tiesa vērtējusi kritiski, jo prasītāja nav norādījusi pamatojumu savai aprēķināšanas metodikai, proti, nav zināms pēc kādiem tarifiem un normatīvajiem aktiem viņa veikusi mērījumu uzskaiti un maksas aprēķinu.

Tiesa norādījusi, ka tai nav pamata apšaubīt Valdes un dzīvokļu īpašnieku kopsapulces lēmumus, jo tām ir tiesības noteikt apsaimniekošanas un komunālo maksājumu apmēru. Tiesa nav piekritusi prasītājas argumentiem, ka viņai nav saistoši šie lēmumi, bet ir saistoši pēc pēctecības iepriekšējā īres līguma nosacījumi.

Tiesa atsaucoties uz Civillikuma 1716., 1717. un 1720. pantiem par līgumsodu secinājusi, ka pretprasība pierādīta tikai daļēji, jo no 2011.gada 4.marta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pilnvarojuma līguma, kas noslēgts starp dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem un DzĪKS „/Nosaukums/" redzams, ka tā 3.3.punktā norunāts līgumsods par maksājumu kavējumu 0,1% apmērā no kopējās parāda summas par katru kavējuma dienu. Prasītāja šo līgumu nav parakstījusi un lēmuma pieņemšanā nav piedalījusies. Tiesa atzinusi, ka lietā nav konstatēti apstākļi, kas liecinātu, ka starp pusēm būtu noslēgts līgums, kurā puses būtu paredzējušas līgumsodu un, ka prasītāja būtu uzņēmusies saistības maksāt līgumsodu.

Tiesa atzinusi par nepamatotiem prasītājas argumentus attiecībā uz tiesību noteikšanu atbildētājam saņemt likumiskos nokavējuma procentus līdz sprieduma izpildei. Prasītāja norādījusi, ka nav vainojama nokavējumā, jo viņai bijušas pamatotas šaubas par parādu, proti, viņa uzskatījusi, ka ir pārmaksājusi, kas bijis par pamatu arī prasības celšanai. Tiesa atsaucoties uz Civillikuma 1759.pantu par procentu samaksu un Civillikuma 1656.pantu, kas nosaka, ka parādnieka nokavējuma attaisnojumam var tikt izvirzītas pamatotas šaubas par saistību vai tās apmēru. Konkrētajā gadījumā tiesa atzinusi, ka prasītājas šaubas bijušas nepamatotas, jo jau Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedumā civillietā Nr.C40115510 konstatēts maksājamo summu apmērs. Spriedumu šajā daļā prasītāja nav pārsūdzējusi, līdz ar ko nav pamats uzskatīt, ka viņai bijušas šaubas par atsevišķu maksājumu apmēriem un uz šo šaubu pamata viņa būtu atbrīvojama no nokavējuma sekām. Ievērojot minēto, tiesa secinājusi, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 195.pantam atbildētājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no prasītājas likumiskos 6% gadā no nesamaksātā pamatparāda summas.

Izskatot pretprasību, tiesa konstatējusi, ka maksājumi, kas bijuši jāveic prasītājai par mājas apsaimniekošanu un komunālo pakalpojumu sniegšanu, aprēķināti likumīgi. Sakarā ar tiesas spriedumā konstatēto veikts pārrēķins par prasītājai nesniegtajiem pakalpojumiem (atkritumu izvešana) un grāmatvedības kļūdām. Pamatparāds piedzīts samazinātā apmērā, atņemot Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedumā konstatēto pārmaksu. Tādējādi tiesa uzskatījusi, ka attiecībā uz laiku līdz 2005.gada 1.maijam strīds par maksājumiem ir atrisināts ar Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedumu, kas ir stājies spēkā, līdz ar ko nav tiesiska pamata vēlreiz izvērtēt šo maksājumu pamatotību. Tiesa atzinusi, ka prasība par pienākuma uzlikšanu prasītājam veikt pārrēķinu ir noraidāma pilnībā.

Apelācijas sūdzību par Ventspils tiesas 2013.gada 11.aprīļa spriedumu iesniegusi prasītāja /persona A/, lūdzot uzlikt par pienākumu DzĪKS „/Nosaukums/" veikt pārrēķinu par aprēķināto apsaimniekošanas un komunālo pakalpojumu maksājumu apmēru dzīvoklim /adrese/ un samaksāto maksājumu apmēru, veicot labojumus DzĪKS „/Nosaukums/" grāmatvedības datos uz 2013.gada 31.janvāri, konstatējot pārmaksu Ls 859,11 un noraidīt pretprasību par parāda Ls 1111,68, tiesāšanās izdevumu Ls 249,89 piedziņu un tiesībām saņemt likumiskos 6% gadā no nesamaksātās naudas summas.

Apelācijas sūdzībā norādīts, kaVentspils tiesas spriedumsir prettiesisks un atceļams, jo tiesa ir pārkāpusi materiālo un procesuālo normu prasības, sprieduma motivācijas daļā nepietiekoši izvērtēta atbildētājas rīcība un nav izvērtēts prasītājas tiesisko interešu aizskāruma smagums. Apelatore norāda, ka sprieduma nepareizība izpaužas šādos apstākļos:

1)prasītāja iesniegusi tiesā savu aprēķinu par nepieciešamo izdevumu apmēru, samaksātajām summām un atlikumu - pārmaksu, tādēļ ir veicams pārrēķins. Prasītājai no tiesas sprieduma motivācijas nav skaidrs kādēļ prasība ir noraidīta un priekšroka dota nepierādītiem atbildētājas prasījumiem;

2)atbildētāja iesniegusi pretprasību, taču nav iesniegusi pierādījumus savas prasības pamatotībai, nav iesniegti pierādījumi par nepieciešamo izdevumu apmēru, tādēļ tiesas nolēmums ir nepamatots;

3)no 1995.gada 27.septembra līdz 1997.gada 30.septembrim īres maksas paaugstināšana no dzīvojamās mājas valdītāja puses netika veikta, tādēļ prasītāja nepareizi veikusi sākotnējo īres maksu, kas bija jāņem vērā nosakot pārmaksas vai parāda apmēru. No prasītājas pieprasīti nepamatoti un paaugstināti maksājumi, kā rezultātā uz 2004.gada 31.decembri radusies pārmaksa Ls 168,21;

4)no likuma „Par dzīvokļu īpašumu" 27.^{2}panta otrās daļas 1.punkta izriet, ka dzīvokļu īpašnieku kopsapulce var noteikt maksu par kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Savukārt apsaimniekotāja valdei šādas tiesības spēkā esošie tiesību akti nepiešķir, tādējādi valdes lēmums neatbilst likuma „Par dzīvokļu īpašumu" 27.^{1}panta pirmās daļas noteikumiem un neiegūst vispārsaistošu spēku pret pārējiem dzīvokļu īpašniekiem. Tiesai šie apsvērumi bija jāvērtē un jāpieņem taisnīgs un tiesiski pamatots nolēmums Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā;

5)tiesa patvaļīgi vērtējusi lietā esošos pierādījumus un pušu sniegtos paskaidrojumus. Prasītāja norādījusi, ka nav saņēmusi uzaicinājumu uz sapulci par apsaimniekošanas maksas noteikšanu. Arī lietas materiālos esošais 2011.gada 4.marta pārvaldīšanas līgums nav pilnībā parakstīts un pretim parakstiem nav arī datumu, tādēļ līguma spēkā stāšanās laiks ir apšaubāms;

6)atbildētājas rīcība ir prettiesiska, jo apsaimniekošanas maksa tiek pieprasīta dubultā apmērā, neatšifrējot par ko tiek pieprasīta un kādiem mērķiem tiks izmantota, tādējādi pārkāpjot 2008.gada 9.decembra MK noteikumu Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu";

7)tiesa ir nostājusies atbildētājas pusē, neargumentējot savu motivāciju un ignorējot faktu, ka atbildētāja nav iesniegusi vērā ņemamus pierādījumus. Prasītāja uzskata, ka ir iesniegusi savu aprēķinu pamatotību, kas skaidri un nepārprotami parāda pareizo aprēķinu pēc kura tiesai jāvadās (4.sēj. lietas 103.-108.lapa).

Atbildētāja DzĪKS „/Nosaukums/" iesniegusi paskaidrojumu par prasītājas iesniegto apelācijas sūdzību, norādot, ka Ventspils tiesa spriedumā pamatoti atsaukusies uz Civilprocesa 96.panta otro daļu, kas nosaka, ka fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas lietas. Tiesa jau nodibinājusi, ka lietā nav strīda, ka DzĪKS „/Nosaukums/" apsaimnieko namu /adrese/. Atbildētāja norāda, ka tai nebija pienākums sasaukt visu /adrese/ dzīvokļu īpašnieku kopsapulci, jo likums neuzliek šādu pienākumu. DzĪKS „/Nosaukums/" darbību regulēja likums „Par kooperatīvajām (kopdarbības) sabiedrībām", Kooperatīvo sabiedrību likums, statūti, citi likumi, bet sabiedrības pārvaldes funkcijas savas kompetences ietvaros pilda tās biedru kopsapulce un valde. Nav atbilstošs patiesībai prasītājas apgalvojums, ka lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieki savā kopsapulcē ar balsu vairākumu uzdevuši atbildētājai veikt dzīvojamās mājas apsaimniekošanu. Atbildētāja 2012.gada 9.augustā iesniegusi prasības pieteikuma papildinājumus, kuriem pievienota 2011.gada 4.marta dzīvojamās mājas /adrese/ dzīvokļu īpašnieku sapulces protokola Nr. 54/50 kopija. Minētajā sapulcē dzīvokļu īpašnieku vairākums nolēma, ka DzĪKS „/Nosaukums/" turpina apsaimniekot māju /adrese/. Atbildētāja ir iesniegusi lietā dokumentus, kas apliecina tās prasības pamatotību un DzĪKS „/Nosaukums/" nav nekāda pamata veikt prasītājas pieprasīto pārrēķinu.

Lūdz atstāt pirmās instances spriedumu negrozītu un apelācijas sūdzību noraidīt kā nepamatotu (4.sēj. lietas 144.lapa).

Tiesas sēdē prasītāja – apelācijas sūdzības iesniedzēja /persona A/ prasību un apelācijas sūdzību uzturēja uz tajās norādītajiem pamatiem, pretprasību neatzina un papildus paskaidroja, ka īres maksa paaugstināta 1997.gadā, bet par to nekādi brīdinājumi nav bijuši. Saskaņā ar spēkā esošo regulējumu, atbildētājas lietvedim jādod prasītājai norēķins kā iekasētā nauda tiek izlietota. Uz 2009.gada 31.decembri ir pārmaksa Ls 150,28. Pārmaksāts ir par apsaimniekošanu un daļēji apkuri. Karstā ūdens uzsildīšana nav jāmaksā, jo karsto ūdeni nelieto jau no 2007.gada janvāra, dzīvoklī ir boileris un par to ir ziņots mājas pārvaldniekam. Nav saprotams kādiem mērķiem tiek izlietotas administratīvās izmaksas. Lūdz prasību apmierināt un pretprasību noraidīt.

Atbildētājas DzĪKS „/Nosaukums/" pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Ina Cara prasību un apelācijas sūdzību neatzina, pretprasību uzturēja uz tajā norādītajiem pamatiem un papildus paskaidroja, ka ir pieņemti lēmumi par maksas paaugstināšanu un par to paziņots dzīvokļu īpašniekiem. Prasības summa no 2005.gada līdz 2013.gada 1.februārim ir Ls 1111,68. Lūdz prasību noraidīt un pretprasību apmierināt.

Ventspils tiesas 2013.gada 11.aprīļa spriedums daļā ar kuru noraidīta pretprasība par līgumsoda piedziņu nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā.

Civillietu tiesas kolēģija, noklausoties procesa dalībnieku paskaidrojumus un iepazīstoties ar rakstveida pierādījumiem uzskata, ka prasība ir noraidāma un pretprasība apmierināma daļēji.

Ventspils tiesa pamatoti noraidījusi prasību un daļēji apmierinājusi pretprasību, bet attiecībā uz pretprasības summu nav veikusi pareizu aprēķinu un nav ņēmusi vērā prasītājas veiktos maksājumus.

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja /adrese/, Ventspilī dzīvojusi jau pirms strīdus perioda t.i. 1995.gada un par dzīvokļa īri bijis noslēgts īres līgums.

No Ventspils pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījuma /numurs/ redzams, ka prasītājai 1998.gada 6.maijā nostiprinātas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/ (1.sēj., lietas 11.lapa).

Nav strīda arī par to, ka atbildētāja kā apsaimniekotāja sūtījusi prasītājai rēķinus, ko prasītāja apmaksājusi daļēji.

Ar Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedumu noraidīta /persona A/ prasība pret DzĪKS „/Nosaukums/" par pienākuma uzlikšanu izsniegt norēķinu dokumentus un DzĪKS „/Nosaukums/" pretprasība par parāda piedziņu.

Minēto spriedumu daļā par pienākuma uzlikšanu izsniegt parāda aprēķinu un norēķinu par naudas līdzekļu izlietojumu par laiku no 1997.gada 1.oktobra līdz 2005.gada 30.aprīlim pārsūdzējusi prasītāja un Kurzemes apgabaltiesā savu apelācijas sūdzību atsaukusi. Tiesvedība civillietā šajā daļā izbeigta.

Pārējā daļā Ventspils tiesas 2011.gada 24.marta spriedums stājies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta otro daļu fakti, kas nodibināti ar likumīgā spēkā stājušos spriedumu vienā civillietā, nav no jauna jāpierāda, iztiesājot citas civillietas, kurās piedalās tās pašas puses.

Augšminētajā spriedumā tiesa konstatējusi, ka prasītāja maksājumus veikusi atbildētājai un atzinusi, ka atbildētāja ir mājas /adrese/ apsaimniekotāja, kas bija tiesīga lemt par apsaimniekošanas maksas apmēru. Pie šādiem apstākļiem tiesas kolēģijai nav pamata atkārtoti vērtēt prasītājas argumentus par to, ka atbildētāja konkrēto nekustamo īpašumu apsaimnieko uz neuzdotas lietvedības pamatiem un nepamatoti paaugstinājusi apsaimniekošanas maksu.

Tiesa spriedumā konstatējusi, ka prasītājai apsaimniekošanas maksa no 1997.gada 1.septembra likumīgi noteikta Ls 6,68.

Attiecībā uz strīdus periodu par laiku līdz 2005.gada 1.maijam tiesa spriedumā atzinusi, ka prasītājai nav apsaimniekošanas maksas parādu.

No lietas materiāliem redzams, ka ar atbildētājas valdes sēdes 2007.gada 20.decembra lēmumu noteikta apsaimniekošanas maksa no 2008.gada 1.jūlija 0,19 Ls/kv.m (3.sēj.lietas 34.lapa), kas prasītājas dzīvoklim ir Ls 9,77 mēnesī. Šāda apsaimniekošanas maksa norādīta prasītājai izsniegtajos rēķinos (1.sēj. lietas 61.-91.lapa).

No 2011.gada 1.jūlija prasītājai ikmēneša apsaimniekošanas maksa noteikta Ls 10,34 mēnesī, jo mainījusies dzīvojamā platība no 51,4 kv.m uz 54,4 kv.m. Šāda apsaimniekošanas maksa norādīta prasītājai izsniegtajos rēķinos (1.sēj.lietas 92.lapa).

Tiesas kolēģija atzīst, ka prasība par pārrēķina veikšanu no 1995.gada noraidāma, jo tiesas kolēģija konstatējusi, ka uz 2005.gada 1.maiju prasītājai apsaimniekošanas parāda nav un atzinusi, ka atbildētāja likumīgi paaugstinājusi apsaimniekošanas maksu. Prasītāja tiesas sēdē arī atzina, ka piekrīt paaugstinātajai apsaimniekošanas maksai Ls 10,34 mēnesī no 2011.gada 1.jūlija. Bez tam prasītāja lūgusi veikt pārrēķinu konkrēti nenorādot kādi labojumi un kādās pozīcijās tas būtu jādara.

Saskaņā ar likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8. pantu, kas bija spēkā līdz 2011.gada 1.janvārim visu dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Saskaņā ar „Dzīvokļu īpašuma likuma", kas ir spēkā no 2011.gada 1.janvāra 10.pantu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums:

1) piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā;

2) segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā;

3) norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana).

No atbildētājas iesniegtā pretprasības summas aprēķina (4.sēj. lietas 47.-50.lapa) redzams, ka :

2005.gadā prasītājai par apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem kopā bija jāmaksā Ls 145,33, samaksāti Ls 226,53;

2006.gadā bija jāmaksā Ls 386,35, samaksāti Ls 410,91;

2007.gadā bija jāmaksā Ls 360,30, samaksāti Ls 265;

2008.gadā bija jāmaksā 431,20, samaksāti Ls 475;

2009.gadā bija jāmaksā Ls 470,94, samaksāti 568,54. tādējādi uz 2010.gada 1.janvāri prasītāja par apsaimniekošanu un pamatpakalpojumiem

pārmaksājusi Ls 151,86.

2010.gadā bija jāmaksā Ls 502,22, samaksāti Ls 243,57. Ņemot vērā pārmaksu par 2009.gadu Ls 151,86 un samaksāto 2010.gadā prasītājai izveidojies parāds Ls 106,79 (502,22- 243,57- 151,86) no 2010.gada 1.oktobra.

2011.gadā bija jāmaksā Ls 524,64, samaksāti Ls 388,87, parāds par 2010.gadu Ls 135,77 (524,64-388,87).

2012.gadā bija jāmaksā Ls 553,45, prasītāja nav maksājusi;

2013.gada janvārī bija jāmaksā Ls 76,89, prasītāja nav maksājusi.

Pie šādiem apstākļiem prasītājai izveidojies apsaimniekošanas un pamatpakalpojumu parāds par laiku no 2010.gada līdz 2013.gada 31.janvārim kopā Ls 872,90, kas no prasītājas piedzenami par labu atbildētājai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu no prasītājas par labu atbildētājai piedzenama nomaksātā valsts nodeva atbilstoši prasības apmierinātajai daļai Ls 130,94, izdevumi par tiesas pavēstu piegādāšanu Ls 12,10 un par advokāta pakalpojumiem pirmajā instancē Ls 85.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu no prasītājas par labu valstij piedzenami Ls 6 par tiesas pavēstu piegādāšanu.

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 195.,430., 432. un 434.pantiem tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Noraidīt /persona A/ prasību pret DzĪKS „/Nosaukums/" par pienākuma uzlikšanu veikt apsaimniekošanas un pakalpojumu maksas pārrēķinu par laiku līdz 2013.gada 31.janvārim, konstatējot pārmaksu Ls 859,11.

Apmierināt daļēji DzĪKS „/Nosaukums/" pretprasību.

Piedzīt n o /persona A/, personas kods /personas kods/, par labu DzĪKS „/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, apsaimniekošanas un pamatpakalpojumu parādu par laiku no 2010.gada 1.oktobra līdz 2013.gada 31.janvārim Ls 872,90 (astoņi simti septiņdesmit divi lati un 90 santīmi), nomaksāto valsts nodevu Ls 130,94 (viens simts trīsdesmit lati un 94 santīmi), izdevumus par tiesas pavēstu piegādāšanu Ls 12,10 (divpadsmit lati un 10 santīmi) un par advokāta pakalpojumiem Ls 85 (astoņdesmit pieci) samaksu veicot DzĪKS „/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, kontā Nr. /numurs/ AS /Nosaukums A/.

Atzīt tiesības DzĪKS „/Nosaukums/", reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, saņemt no /persona A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6%(seši) gadā no nesamaksātās pamatparāda summas līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /persona A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij par tiesas pavēstu piegādāšanu Ls 6 (seši lati).

Pārējā daļā pretprasību **noraidīt.**

Noteikt /persona A/ sprieduma labprātīgai izpildei termiņu desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senātā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā un iemaksājot Ls 200 (divi simti lati) drošības naudu.

Priekšsēdētāja A.KLAIŠE

Tiesneses L.KRAULE

B.ĶEIRE